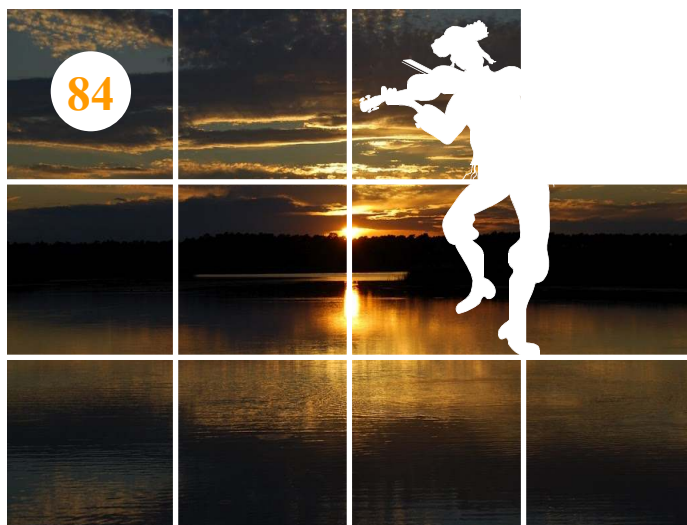

סיפורים משלים ועדויות

■ רבי נחמן מברסלב

מעשה מהפושעים שרצו להכותו והגם שהיה לו והמפלה שהיה להם שמעתי כל זה מפי אבי הריני כפרת משכבו ששמע מפי מוהרנ"ת ז"ל בעצמו: (פעם אחת בנסיעת רבנו ז"ל מפעזיבון לברסלב והדרך הרגיל הוא על יד נעמירוב, בהודע הדבר להמתנגדים, ובכן ביום זה יצאו מחוץ לעיר ומקלות בידם בכדי להכותו. כששמעו אנשי שלומנו דבר זה עשו גם הם כמותם ומקל איש בידו בכדי להציל את רבנו ז"ל מידיהם. ושתי החבורות עמדו על הדרך ולחכות על בואו.

אבל מה היה שהופיע עליו ברוח קדשו, ובאחת האכסניות בכפר סמוך לנעמירוב שנכנס רבנו ז"ל שמה, שאל אצל בעל האכסניא אם אפשר להטות מהדרך הרגיל ולנסע באיזו דרך אחר לברסלב, ולא דרך נעמירוב. ויאמר לו הבעל אכסניא שאפשר באיזה דרך מעקם בצדי הכפרים, וכן עשה רבנו ז"ל ועשה דרכו עם צדי הכפרים ובא בשלום לברסלב. ושני החבורות עומדים הכן ומחכים ואנב הגיע זמן מנחה, ועם זה הבטחון שבלב חבורת אנשי שלומנו שלא יגיע שום חזק לרבנו ז"ל, חזרו חבורת אנשי שלומנו העירה נעמירוב, וחבורת המתנגדים עומדים במרדם ועוד בלב שמח בתקות הצלחת השעה באין מפריע.

פתאם ראו מרחוק עגלה חצי מכסה (באעד) נוסעת וממלע עומדים שני אנשים במנהג נסיעת רבי עם משמשים, עשו עוד התחכמות ותכף התחבאו באיזו מערות ובקעים בכדי כשתגיע העגלה יצאו ממחבואם ויתנפלו עליה לעשות מעשיהם מעשי רצח, וכן היה, ובהתחכמות התנפלו על העגלה המכסה בבאעד שבתוכה לא היה רבנו ז"ל כי אם רבנית אחת עם שני גבאים. כשראו זאת חזרו העירה בחרפה ובושה ובבהלה, הרבנית עם הגבאים הבינו שהמה לא גולנים שבאם היו גולנים ורוצחים לא היו בורחים מצעקת הנופלים בידיהם, וכן ראו מאחוריהם שהמה אדרבא בנראה חסידים ואנשי מעשה, והיה הדבר אצלם לפלא. והיו כבואם העירה כמוכן תכף ספרו הדבר לפני אנשי העיר ונתודע הדבר והיו לחרפה ולקלון לכל אנשי העיר. ואחד מהם מגדל הבושה והחרפה שלח מתנה לרבנו ז"ל בכדי לפיסו. ורבנו ז"ל אמר על זה שבודאי טוב הדבר ששלח לפיסו אבל לא משום זה ופטר גם מאיזה ענין. וגם לחבורת אנשי שלומנו שיצאו להצילו אמר רבנו ז"ל שלא היה להם לסמוך על הגם בבטחון על גדל צדקתו. ודיקא לחכות כל העת עם חבורת המתנגדים. משום "לא תעמד על דם רעך". (ולו' הישועה):